4 2018 Informační příloha MO ČR a AČR

atm+

„Desítka“ míří pod Hindúkuš

Reportáž z pokračující přípravy 10. strážní roty BAF pro zahraniční operaci Bagram Air Field

Připraveno ve spolupráci s redakcí:
A report

Reportáž z pokračující přípravy 10. strážní roty BAF pro zahraniční operaci Bagram Air Field

„Desítka“ míří pod Hindúkuš

K hustě obydlené afghánské vesnici se blíží patrola českých vojáků. Postupuje pomalu. Monitoruje okolí i samotné vesničany. Obezřetnost je namístě, na každém kroku může číhat smrt. Technika s několika vojáky zůstává na okraji vesnice a pozorováním jistí vojáky patroly. Vojáci se blíží k místu setkání s nejvyšším představitelem vesnice. Kolem budovy rozestavují hlídky a jistí její účastníky. Doprovází je tlumočník. Jednání začíná: Salam alejkum – Alejkum salam!

Běžná afghánská vesnice. Zvědaví vesničané na každém kroku. Jednotka vojáků je roztažena v rozestupech na téměř sto metrech, pokyny velitele vždy proletí ke každému vojákovi v několika vteřinách. „Držte rozestupy, pohybujte se po vyšlapané pěšině a dívejte se kolem sebe a pod nohy," zní povel velitele.

Všichni tuší, že každé odpoutání pozornosti by mohlo mít katastrofální důsledky. Stačí jeden chybný krok nebo přehlédnutí, nástražné systémy mohou být všude. Mezi vojáky probíhá neustálá komunikace. „Všude čisto, nevidím žádný podezřelý pohyb, cesta bezpečná," hlásí první hlídka na hrotu. Jednotka pomalu vstupuje do vesnice. Dvoučlenná hlídka zaleháva do ochranného valu a monitoruje vzdálené okolí. Další hlídky se staví kolem budovy, kde bude probíhat jednání.

V zorném poli nepřátel

Představitelé vesnice vítají velitele české jednotky a jeho doprovod s tlumočníkem. Na zemi je připravený čaj. Vše probíhá v přátelském duchu. Velitel při jednání za jednotku zdůrazňuje nabídku pomoci a ochranu vesnici.

Klid a ticho po chvíli prořezává zadunění po RPG útoku na vozidlo, které zůstalo na kraji vesnice. „Jedenáctá hodina, uvnitř objektu vidím pohyb," opakuje několikrát voják předsunuté hlídky v ochranném valu. „Mám ho! Dostal jsem ho!", hlásí další, který zachytil útočníka. Vojáci kryjí palbou spolubojovníky, kteří se stahují za budovy do bezpečí. Útočníci opětují střelbu.

První pomoc na místě

Hlavním úkolem celé jednotky je dostat se mimo objekt a stáhnout se do bezpečí. Velitel zjišťuje stav jednotky, povolává techniku, která po naložení raněných bude krýt jejich ústup. „Kryjte ústup palbou," zazní povel velitele.

„Šest raněných," zní první informace v komunikátorech. Najít bezpečný úkryt pro sebe, to je první zásada. Pak teprve pomoci ostatním. „Průstřel stehna, zaškrtím ti to, je to dobrý, budeš v pořádku," říká ošetřující raněnému a okamžitě nasazuje škrtidlo nad ránu. Druhý voják okamžitě zapisuje dobu zaškrcení. „Jdeme na to, zvládneš to," křičí a podpírá raněného a všichni utíkají směrem k nákladnímu vozu do bezpečí. „Kryjte nás, teď!" – Vesnicí se rozléhá kulometná palba.

Část jednotky se stahuje k technice a nakládá raněné. Jsou kryti jednou z budov. Zbývající kryjí palbou jejich ústup. Úkolem je v co nejrychlejším čase naložit raněné a stáhnout se do bezpečí. Velitel mezitím povolává vrtulník, který dopraví raněné do polní nemocnice.

W-3A Sokol v roli MEDEVAC

Technika přiváží raněné na bezpečné místo, kde dojde k dalšímu ošetření. Ranění se musí roztřídit, zkontrolovat škrtidla, případně je povolit a znovu zaznamenat čas. Všechno probíhá velmi rychle. Je znát, že tyto postupy mají vojáci nadrilované. Po ošetření se ranění rychle nakládají na korbu techniky. „Hlavou dopředu, nohy vzadu," upozorňuje zdravotník vojáky s nosítky. A okamžitě zakleká k dalšímu raněnému. Vše musí jít jako na drátkách, na zdržování není čas.

Vozidlo přijíždí na místo, kde přistane vrtulník. Jeden z vojáků připravuje z hliníkové fólie improvizovaný kříž pro místo přistání. Zlatá fólie září na bílém sněhu. „Tři minuty do přistání vrtulníku," ozývá se další pokyn velitele.

Doprovázející vojáci se staví do „kruhovky". Oči mají na stopkách. Během chvíle je slyšet vrtulník. Přistává na improvizovaný alobalový kříž. Sníh je všude kolem. Vrtule ještě rotují, ale vojáci už vysazují raněné a jsou připraveni vyrazit ke stroji. Ranění jsou během chvíle naloženi, vojáci se stahují zpátky k vozidlům. Vrtulník roztáčí vrtule a během chvíle odlétá s raněnými na palubě.

Kontrola sladěnosti

„Finální příprava 10. strážní roty BAF (Bagram Air Field) tady na Boleticích vyvrcholila dvoutýdenním výcvikem," informuje nadporučík Daniel Píša, zástupce velitele 10. strážní roty BAF a současně řídící cvičení v Boleticích. „Jádro jednotky tvoří příslušníci 42. mechanizovaného praporu Tábor, na své nasazení v zahraniční operaci v Afghánistánu se vojáci připravují intenzivně již od října loňského roku. K jejich nasazení dojde koncem letošního března."

Vojáci se na střelnici Ondřejov zdokonalovali ve střelbách z lafetovaných a ručních zbraní, v házení ručních granátů a následně zahájili třídenní kontrolu sladěnosti jednotlivých čet. Během komplexního výcviku se do přípravy zapojili vojáci ze 131. dělostřeleckého oddílu Jince a leteckou podporu zabezpečili příslušníci 24. základny dopravního letectva Praha Kbely.

Afghánská realita v Boleticích

„Jednotlivé scénáře byly inspirovány reálnými situacemi, s nimiž se mohou vojáci v průběhu svého nasazení v zahraniční operaci setkat," pokračuje nadporučík

Píša. Scénář bojových střeleb byl prý zčásti inspirován skutečnou událostí, kterou museli před čtyřmi lety řešit vojáci 2. strážní roty. Při jednání s místními představiteli v hustě obydlené afghánské vesnici došlo k RPG útoku na vozidlo. Výsledkem incidentu bylo šest těžce raněných. „Bylo nutné je dopravit do bezpečí, poskytnout jim první pomoc, připravit je pro odsun a transportovat vrtulníkem W-3A Sokol v roli MEDEVAC.

Je důležité sáhnout si na dno

Jednou z hlavních priorit celého výcviku příslušníků 10. strážní roty BAF byla zároveň sladěnost celé jednotky, která bude minimálně šest měsíců působit jako jeden tým při plnění operací v Afghánistánu.

„Výcvik byl od samého počátku v říjnu minulého roku postavený jednak na fyzické, ale především na psychické náročnosti," konstatuje Píša. „Jsme jednotkou, která na této skutečnosti postavila celou fázi půlročního výcviku. I vojáci, kteří prošli několika zahraničními operacemi tvrdí, že takto náročnou a reálnou přípravu ještě nezažili. Během přípravy si sáhli nejen na fyzické, ale také na své psychické dno," dodává zástupce velitele.

O tom, že tento výcvik vojáků je velmi náročný, nepochybují ani vojenští psychologové, kteří se od počátku na jejich přípravě podíleli. „Důležitou součástí přípravy do zahraniční mise je pro každého i psychologická část," konstatuje psycholog 42. mechanizovaného praporu nadporučík Patrik Weiss.

Text: Jana Deckerová,
foto: autorka a npor. Daniel Píša

Vojáci z Hranic nacvičovali reálné nasazení minometné baterie

Generálka na Lotyšsko

Příslušníci minometné baterie 71. mechanizovaného praporu budou součástí kanadského úkolového uskupení, které bude nasazeno v Lotyšsku. Mezi úkoly jednotky bude patřit společný výcvik s jednotkami NATO a hostitelské země. Podílet se budou také na odstrašení protivníka a kolektivní obraně NATO v místě nasazení, a to v době míru, krize i případného konfliktu až do doby nasunutí jednotek NRF do krizové oblasti. Během těchto dní, prakticky až do léta, absolvují řadu výcviků, včetně ostrých střeleb ze 120mm minometu PRAM.

„Během tohoto roku bude naše jednotka nasazena v novém druhu zahraniční operace. Jádro tzv. 1. úkolového uskupení minometné čety Enhanced Forward Presence (eFP) tvoří naši příslušníci z Hranic. Ti se intenzivně připravují jak v suchém nácviku nasazení minometu, tak v nejbližších týdnech i při ostrých střelbách, které se uskuteční ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá," uvedl nadporučík Michal Bogdan, jenž připravuje vojáky na nasazení v misi eFP a zároveň bude velitelem jednotky v Lotyšsku. Během výcviku v prostoru Valcha-Drahotuše se uskutečnil nácvik zájezdu do palebného postavení, zamíření minometů a vedení palebného úkolu, stejně jako závěrečný odjezd do vyčkávacího postavení. K tomu sloužila řada nových vozů Tatra 815 8x8 PRAM, které mají vojáci k dispozici od konce léta minulého roku, a samozřejmě 120mm minomety vzor 82, které mohou používat munici s dostřelem až osm kilometrů. Ty jsou určeny zejména k ničení a umlčování živé síly protivníka, ničení protitankových prostředků a lehce pancéřovaných cílů protivníka či k boření lehkých polních úkrytů. V tomto případě šlo o tzv. suchý nácvik bez použití munice. Byl ale zcela reálný s výjimkou poslední fáze, tedy samotného užití ostré munice.

Náročná příprava

Příprava řízení palby a střelba a řízení palby minometných jednotek se oproti hlavňovému dělostřelectvu vyznačuje odlišnostmi vyplývajícími především ze zcela odlišného konstrukčního řešení minometů, které úzce souvisí s jejich určením. V rámci výcviku jednotky, která bude plnit úkoly v Lotyšsku, bylo třeba bezchybně zvládnout i nejdůležitější opatření přípravy řízení palby, určování prvků pro účinnou střelbu úplnou přípravou a postřelování cílů s důrazem na postřelování šířky cíle minometnou baterií, kterou tvořilo několik 120mm minometů. Jednotky obvykle postřelují pozorovatelné jednotlivé a skupinové cíle. Hlavním způsobem přípravy prvků pro střelbu je zastřílení, které tvoří základ pro následné koordináty přesné palby a na sucho tomu nebylo ani při tomto výcviku jinak. Účinná střelba po zastřílení cíle se vede sériemi 2–4 ran ráz na ráz nebo metodické palby do splnění palebného úkolu. Postřelování nepozorovaných jednotlivých a skupinových cílů minometnými jednotkami se řídí stejnými pravidly jako u hlavňového dělostřelectva.

Spolehlivý minomet

Základem pro nasazení v Lotyšsku je, jak již bylo zmíněno, 120mm minomet vzor 82, který bude na místo určení převezen vozy Tatra s hydraulickým čelem. Při nácviku byl po vyložení transportován k zárhrabu pomocí lehkého přídavného podvozku. V případě potřeby je nicméně přizpůsoben i k přepravě za automobilem, snadno a rychle jej lze z podvozkové části demontovat a připravit ke střelbě. Obsluha byla stejně jako by tomu bylo při ostrém nasazení standardní, tedy velitel minometu, mířič a nabíječ. Odpalování miny je nastavitelné – lze využít automatické odpálení po dosednutí miny na úderník, nebo lze odpalovat ručně, natažením úderníku a zatažením za odpalovací šňůru. To bylo nacvičováno jen na sucho, stejně jako zadání koordinátu a nastavení dálky střelby, které se jinak nastavuje na mině volbou použitého množství náplně. V případě ostrých střeleb by dostup miny dosáhl až 4 000m (výška) s dostřelem cca 8 000 metrů v případě dálkové munice, standardně lehce přes 6 000 metrů.

Výcvik řidičů

K přepravě minometu, ale i munice a mužstva bude i v případě nasazení v Lotyšsku použito nákladních vozidel Tatra 815 8x8 PRAM. Automobily nahradily dosluhující a zastaralé vozy Praga V3S. Všichni řidiči minometných baterií proto nyní procházejí přeškolením na nový typ vozidla. „Řidič při něm musí prokázat bezpečné ovládání vozidla ve specifických podmínkách jeho používání," konstatoval koordinátor přípravy řidičů Jiří Pospíšil. Přeškolení je základem pro další speciální přípravu, při níž řidiči budou muset vozidla zvládnout v extrémních podmínkách. „Na speciálním polygonu trénují jízdu na extrémních překážkách, zjišťují chování vozidla v těchto situacích a nacvičují správné reakce na ně. Součástí výcviku je i vyprošťování techniky zapadlé do písečného terénu," popsal jeden z instruktorů Jiří Smeták. Součástí speciálního výcviku je pak i nácvik správných reakcí v různých rychlostech vozidla, praktické zvládnutí intenzivního brzdění, kontroly smyku či aquaplanningu. Samozřejmě také rozličným náklonům vozu v závislosti na terénu. Až 38 tun vážící vozidlo s pancéřovanou kabinou je určeno k převozu těžkého minometu na korbě společně se zásobou munice. K manipulaci s ním i s municí slouží speciální hydraulická rampa na zádi vozu. Posádka vozu má také k dispozici speciální sedadla, která ji chrání před účinky výbuchu pod vozidlem. Ve střeše kabiny je pak poklop s lafetací, která umožňuje instalaci různých palných zbraní. Mnohé zmátlo označení PRAM, jde ale pouze o název. V případě budoucích nákupů samohybných minometů by tatrovka sloužila pouze k přepravě munice a obsluhy/posádky.

Text a foto: Michal Voska

A fakta

Na vzniku a rozmístění čtyř vícenárodních praporů se dohodly členské země NATO na summitu ve Varšavě kvůli posílení své schopnosti odstrašení vůči Rusku v reakci na anexi Krymu. Důvodem je obava aliančních členů na takzvaném východním křídle z ruské politiky. V každé ze zmíněných zemí je rozmístěno zhruba tisíc spojeneckých vojáků, kteří se po určité době střídají. Praporu v Estonsku velí Británie, v Litvě Německo, v Lotyšsku Kanada a v Polsku USA. Do praporů pak přispívají jednotlivé alianční země, včetně tedy i našeho prvku v podobě minometných čet.

Tři stovky vojáků 41. mechanizovaného praporu a přidělených prvků ladily přípravu na zahraniční misi do Litvy

Příprava na Litvu vrcholí

Déšť, sníh, ostré slunce i krutý mráz. To byly dva týdny tvrdého nepřetržitého výcviku ve Vojenském újezdu Hradiště v Doupovských horách pro tři stovky vojáků prvního rotního úkolového uskupení vyčleněného do zahraniční operace eFP (Enhanced Forward Presence) v Litvě.

Jednotlivé čety plní zadané úkoly na svých určených stanovištích. Jedna z čet je ukryta ve zbudovaných zákopech na kopci a díky svému bílému maskování dokonale splývá se sněhovou pokrývkou. Horizont ukrývá i tři Pandury, které jsou připraveny pro rychlé stažení jednotky po splnění úkolu, pro nějž byla četa v dané lokalitě vysazena.

Zastavit nepřítele a rychlý ústup

„Tato četa se během včerejšího dne stáhla na další palebnou čáru a jejich úkolem je během noci připravit palebný přepad na čelo postupujícího nepřítele, zastavit ho v postupu a oslabit jeho jednotku," říká podplukovník Jiří Líbal, zástupce velitele 41. mechanizovaného praporu Žatec a zároveň řídící cvičení. „V noci museli zbudovat minové pole na příjezdové trase, po které musí nepřítel se svojí technikou projet. V dostatečné vzdálenosti si pak i pro sebe museli ve sněhu vybudovat kontrolní stanoviště, odkud budou sledovat postupujícího nepřítele."

Vojáci musí v zalehnutých pozicích vydržet mnoho hodin, jejich pozornosti díky zaměřovací technice neunikne žádný pohyb na protějším kopci. Příjezdovou cestu neustále monitoruje osádka Panduru. Operátor neustále sleduje obrazovku a vyhodnocuje zaměřená místa. Za jakéhokoliv počasí, ve dne v noci, dokáže zaznamenat jakýkoliv pohyb. Rota je pod stálou komunikací, čeká se na povel k útoku.

Boj na zdrženou

„Pohyb, vidím pohyb, horizont dvanáctá hodina," prořízne ticho první informace. Všichni zaujmou své pozice. Nepřítel se blíží po příjezdové cestě. Na konci cesty na křižovatce je čeká minové pole. Maskovaní vojáci se připravují na palebný kontakt s nepřítelem.

„Po prvním výbuchu v minovém poli, palte," zní slova velitele.

První vozidlo najelo na minu, z poškozeného vozidla vyskakují vojáci. V tu chvíli se nepřátelé ocitají pod nepřetržitou palbou útočící jednotky. Brání se a opětují palbu kryti technikou. Okamžik překvapení se stává výhodou útočících vojáků.

„Mám poslední stovku, budu bez munice," hlásí jeden ze zalehnutých vojáků. „Přebíjím!" – „Kryju," odpovídá vedle ležící člen týmu.

Náboje a munice dochází, je potřeba se rychle stáhnout. Část nepřátel se podařilo eliminovat. Úkol jednotka splnila, nepřítel byl zdržen v postupu.

„V tuto chvíli je pro útočící vojáky důležité vedení boje na zdrženou, provedli palební přepad, zničili přední část jednotky nepřítele a nyní se musí pomocí kolové techniky rychle stáhnout na další palební čáru," vysvětluje podplukovník Líbal.

Ve chvíli, kdy došlo k zastavení postupu nepřátelské jednotky, útočící vojáci se stahují. Pandury jsou připraveny, aby zasahující vojáky rychle přepravily na určené místo, kde zaujmou další obranné postavení.

Prioritou je sladěnost jednotky

Jádro rotního úkolového uskupení vyčleněného pro zahraniční operaci eFP v Litvě tvoří především příslušníci 41. mechanizovaného praporu ze Žatce. Jednotka je však doplněna o ženisty 15. ženijního pluku, dělostřelecké návodčí z 13. dělostřeleckého pluku, mechaniky pro opravu Pandurů, spojaře, logistiky a další specialisty přidělených prvků. „Tímto složením se standardní mechanizovaná rota stává velmi specifickou, protože tím, že obsahuje všechny tyto prvky, má velmi široký záběr," vysvětluje podplukovník Líbal. „Pro velitele je však tato příprava velmi složitá i v tom, že se musí naučit tyto specialisty, kteří se stali součástí jednotky, úkolovat, a řídit jednotlivé prvky sestavy, které normálně nejsou do této jednotky začleněny."

Nepřátelskou jednotku, jež tady na Hradišti simulovala nepřítele, tvořili vojáci ze 102. průzkumného praporu.

Drsné prostředí Doupova prověřilo jednotku všemi extrémy únorového počasí. „Během těchto dvou týdnů tvrdého a náročného výcviku se museli všichni vypořádat s deštěm, s novým přídělem sněhu i s neustálým kolísáním teplot během dne i v noci, což bylo náročné jak pro psychickou a fyzickou kondici vojáků, tak i pro techniku," upozorňuje podplukovník Jiří Líbal.

Na šest měsíců i s Pandury

„Vojáci tady na Doupově se v prvém týdnu zdokonalovali především ve střelbách, a to jak v ručních, tak i lafetovaných zbraních, a dále se drilovaly bojové střelby mechanizovaných čet," konstatuje řídící cvičení

podplukovník Líbal. „Ve druhém týdnu se prověřovaly všechny odborné schopnosti jednotky, včetně techniky. Vyvrcholením výcviku byla kontrola sladěnosti celého rotního úkolového uskupení. Sladění jednotky jako celku bylo pro velitele velmi důležité. Musí si být naprosto jistý, že pokud vydá určitý povel, tak jednotka splní úkol přesně tak, jak ho naplánoval," doplňuje zástupce velitele Líbal.

Tento dvoutýdenní výcvik, který skončil ve Vojenském újezdu Hradiště v polovině února, byl první přípravou rotního úkolového uskupení, které bude nasazeno v zahraniční operaci v Litvě. Další taktické cvičení s bojovými střelbami čeká vojáky v dubnu letošního roku. První rotace prvního úkolového uskupení začne plnit úkoly v zahraniční operaci eFP v Litvě letos v červnu. S nasazením se počítá po dobu šesti měsíců a žatečtí vojáci do Litvy vyjedou i se svými bojovými vozidly pěchoty Pandur.

„Pro vojáky ze žateckého 41. mechanizovaného praporu je to další ze zahraničních misí," dodává podplukovník Jiří Líbal. „V Litvě posílí alianční jednotky NATO a naše jednotka bude začleněna do bojového uskupení."

Text: Jana Deckerová,
foto: Jana Deckerová a Jan Kouba

A fakta

Zahraniční operace eFP (Enhanced Forward Presence) v Litvě je pro Českou republiku jeden z aliančních závazků. K posílení východního křídla NATO bude do Litvy nasazena mechanizovaná rota s obrněnými vozidly Pandur, posílená ženijní četou, zdravotnickým týmem, četou palebné podpory a logistickou jednotkou. V Litvě bude působit do ledna 2019 v počtu 250 osob.

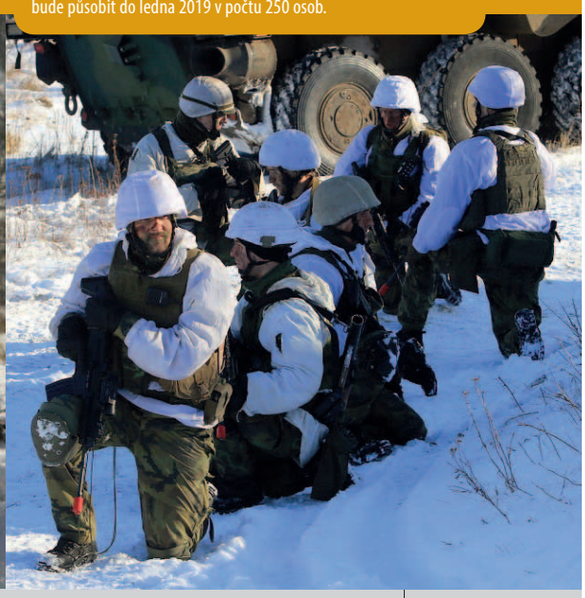

Tankisté cvičili na Boleticích
v extrémně nízkých teplotách

Forestex 2018

Na přelomu února a března se uskutečnil nepřetržitý vojenský výcvik jednotek 73. tankového praporu z Přáslavic pod názvem Forestex 2018. Během cvičení absolvovaly manévrové jednotky ve složení 1. tanková rota, 3. tanková rota a mechanizovaná rota odbornou přípravu, střelby z bojových vozidel a tanků, jejich řízení i taktickou přípravu na stupni četa a rota. Příslušníci ženijní čety procvičili činnosti spojené jak s budováním okopů, tak i s trháním ostré munice.

A fakta

73. tankový prapor je v současné době jedinou tankovou jednotkou Armády České republiky a jeho součástí je i 1. tanková rota Aktivní zálohy. Spolu se 71., 72. mechanizovaným praporem a 74. lehkým motorizovaným praporem tvoří 7. mechanizovanou brigádu „Dukelskou" s velitelstvím v Hranicích na Moravě.

Do prostoru výcviku se hlavní část jednotek dopravila po železnici. Jednalo se o 85 kusů techniky a více než 200 vojáků. Pro to, aby mohl být zahájen výcvik, byl přesun do Boletic započat již v polovině února. Nejprve se přesunuly zabezpečovací jednotky, které připravily podmínky pro příjezd ostatních jednotek a zabezpečily vykládku techniky na železniční vlečce Polečnice. Již v průběhu přesunu do prostoru Podvoří se řidiči seznámili s náročnými terénními podmínkami. Navíc v Boleticích v zimě panují skutečně nízké teploty a tak na vojáky čekal třeskutý mráz, sníh a silný vítr po většinu výcviku.

Vlastní kuchyně

Hospodářská četa zahájila přípravu teplé stravy a čaje ve zdejší kuchyni. Pro každý případ s sebou vyvezla i polní kuchyně na podvozku PV3S, které byly využity při výpadku elektrického proudu, k čemuž několikrát došlo. Po příjezdu se jednotky ubytovaly ve srubech, kde si topení zabezpečují s využitím kamen na pevná paliva. Štáb rozvinul operační centrum v budově kasáren Podvoří, odkud byla koordinována činnost jednotek v celém výcvikovém prostoru. Jedním z prvních úkolů, které bylo nutné splnit, bylo vybudování polního muničního skladu (PMS) a vybavení strážnice potřebným materiálem a nezbytnou dokumentací. Úkol střežení PMS byl svěřen mechanizované rotě. Po provedení rekognoskace výcvikových zařízení začaly jednotky plnit výcvikové úkoly v souladu se zpracovaným plánem výcviku. Protože v loňském roce byla ukončena etapa výcviku čety u tankových rot, bylo toto vyvedení zaměřeno na vedení bojové činnosti (útok a obrana) v sestavě roty. Nelehký úkol čekal i na několik nováčků, pro které šlo nejen o první seznámení s prostorem v Boleticích.

Řízení a součinnost

V prvním týdnu cvičení absolvovala první tanková rota výcvik v řízení bojových vozidel, házení ostrých granátů a taktickou přípravu s použitím cvičné munice na součinnostní střelnici Brzotice. Třetí tanková rota provedla výcvik ve střelecké přípravě z ručních a lafetovaných zbraní na střelnici pro bojová vozidla Jablonec a dále pokračovala v taktické přípravě, ale také v koordinaci a přípravě nováčků. Na mechanizovanou rotu čekalo procvičení řady odborností, při kterých bylo třeba často improvizovat tak, jak by k tomu bylo ve skutečném boji. Osádky bojových vozidel plnily úkoly na obrněných transportérech BVP-2, včetně střelby z kanónu a kulometu na pevné i pohyblivé (vyjíždějící) cíle. Dále bylo třeba nacvičit rozvinování mechanizované čety na vozidlech do bojové sestavy.

Budování okopů

Mechanizované roje se v té době soustředily na pěší taktiku, bojové drily a plánování a provedení přepadu, přičemž splnily nácviky střeleb z ručních zbraní, včetně střelby z RPG-7. Ženijní družstva se zdokonalovala v rámci odborné taktické přípravy v budování okopů pro bojovou techniku, protitankového příkopu, vytváření průchodu v minových polích a v pokládce kolejového mostu přes terénní překážku. To vše jak za použití těžké techniky, včetně bagru, tak i za pomocí lopat a krumpáčů, což byl v třeskutých mrazech nelehký úkol. Totéž na ně čekalo v průběhu celého cvičení při vyprošťování techniky. Spojovací četa kromě zabezpečení chodu operačního centra prováděla retranslaci (protažení signálu za pomocí instalace dalších antén) s využitím prostředků R-5, čímž zabezpečovala radiové spojení s cvičícími jednotkami v celém výcvikovém prostoru. I přesto, že byla technika připravena na provoz v zimních podmínkách, četa oprav roty logistiky měla možnost procvičit si servisní úkony pásové i kolové techniky v polních podmínkách, včetně zajištění předehřevu motorů a zajištění podmínek pro provoz palivové soustavy s ohledem na možné zamrzání.

Údržba a servis

Jak již bylo zmíněno, na mechaniky čekal nelehký úkol udržovat techniku v teplotách sahajících hluboko pod bod mrazu tak, aby byla zabezpečena její provozuschopnost po celé trvání cvičení. Jen o víkendu bylo volněji, leč i tak bylo třeba techniku neustále kontrolovat, aby byla schopná okamžitého nasazení. Teploměr v ranních hodinách ukazoval průměrně pod -15 stupňů a přes den teplota vystoupala maximálně k -9 stupňům. Pocitově však byla mnohem nižší, díky silnému, pronikavému větru. Tyto klimatické podmínky prověřují nejen odolnost vojáků a techniky, ale také kvalitu výstrojních součástek, přičemž prakticky každý voják měl termoprádlo i modernizované, gore-texové maskáče. Jedině několik vrstev oblečení umožnilo plnit úkoly v takovém prostředí.

Důležitá je i logistika

„I přes extrémně chladné počasí, které v těchto dnech panovalo, roty splnily cíle, které jim velitelé stanovili. Díky práci techniků obstála i technika. Mohu ale pochválit i naše nováčky, kteří i díky svým mentorům prokazují své schopnosti a své právoplatné zařazení k našim jednotkám," uvedl velitel 73. tankového praporu pplk. Ján Kerdík. Konec výcviku patřil drilování získaných dovedností, včetně odborných a taktických postupů. Ženijní četa splnila při výcviku všechny svěřené úkoly, včetně trhání munice. Závěr v Boleticích byl ve znamení údržby a očisty techniky před naložením na železniční vagony před přesunem zpět do posádky Přáslavice, což samo o sobě kladlo vysoké nároky na koordinaci postupů při nakládce a vykládce.

Text: rtm. Lucie Gallová, Michal Voska,
foto: Michal Voska

Připravila redakce časopisu A report – měsíčníku Ministerstva obrany ČR ■ Adresa: Rooseveltova 23, 160 01 Praha 6 ■ Kontakt: Vladimír Marek (šéfredaktor A reportu) 973 215 648, 724 033 410, e-mail: areport@centrum.cz, www.army.cz ■ Grafická úprava a zlom přílohy atm+: Milan Syrový (A report) 973 215 595 ■ Titulní foto: Jan Kouba